

ارزیابی ریسک بهداشتی مواجهه با فیوم کل در فرآیندهای مختلف جوشکاری یک صنعت خودروسازی

^۱ فریده گلبابایی-^۲صغر قهری-^۳ محمود مهدیزاده-^۴ منصور غیاث الدین-^۵ کوروش مهاجر-^۶ امداد اسکندری

^۱ استاد، گروه مهندسی بهداشت حرفه ای، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی تهران.

^۲ دانشجوی دکتری، گروه مهندسی بهداشت حرفه ای، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی تهران.

^۳ کارشناس ارشد، گروه مهندسی بهداشت حرفه ای، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی تهران.

^۴ استاد، گروه مهندسی بهداشت محیط، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی تهران.

^۵ کارشناس، واحد ارگونومی، شرکت ایران خودرو

^۶ دانشجوی دکتری، گروه مهندسی بهداشت حرفه ای، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی

چکیده

مقدمه: ارزیابی ریسک مواد سمی و شیمیایی، مهندسین بهداشت حرفه‌ای را قادر می‌سازد که تصمیم گیری‌های مناسبی را در ارتباط با برنامه ریزی اقدامات کنترلی در محیط کار اتخاذ نمایند. این پروژه در سالن‌های موتراز (۴بخش) یکی از صنایع خودروسازی کشور ایران با دو نوع فرآیند جوشکاری GMAW و نقطه‌ای مقاومتی به منظور تعیین ریسک مواجهه افراد با فیوم جوشکاری صورت پذیرفته است.

روش کار: مواجهه جوشکاران از طریق جمع آوری ۱۴۳ نمونه هوا از ناحیه تنفسی بر اساس روش NIOSH اندازه‌گیری شد. هم‌چنین ارزیابی ریسک بهداشتی با استفاده از روش توصیه شده، توسط انجمن ایمنی و بهداشت سنگاپور انجام گردید.

یافته‌ها: یافته‌ها نشان دادند که میانگین مواجهه جوشکاران در فرآیندهای GMAW و نقطه‌ای به ترتیب برابر $5/61 \pm 5/78$ و $2/38 \pm 2/15$ میلی‌گرم بر مترمکعب است و از نظر آماری دارای تفاوت معناداری می‌باشد ($p < 0.05$). هم‌چنین شواهد حاکی از آن بود که نوع الکترود، فلز پایه و استفاده از ماده شیمیایی، تاثیر زیادی در میزان تولید فیوم و مواجهه کارگران جوشکار دارد ($p < 0.05$). نتایج ارزیابی ریسک نشان داد که رتبه ریسک جوشکاران GMAW بالا بوده، در حالی که جوشکاران نقطه‌ای مقاومتی دارای رتبه ریسک پایین بودند.

نتیجه گیری: توجه بهداشتی بیشتر به جوشکاران GMAW و اتخاذ راههای کنترلی برای این گروه از جوشکاران مورد نیاز می‌باشد. راههای کنترلی مورد نیاز و موثر شامل کنترل فنی، پایش هوای تنفسی و بیولوژیکی جوشکاران، آموزش، اجرای برنامه های حفاظت تنفسی، توسعه و اجرای روشهای کاری صحیح و ایمن و در نهایت ارزیابی مجدد ریسک بعد از اجرای روشهای کنترلی می‌باشد.

کلمات کلیدی: ارزیابی ریسک، صنعت خودروسازی، فیوم کل، جوشکاری GMAW، نقطه‌ای مقاومتی

مقدمه

(Yoon, et al., 2003). فیوم‌های جوشکاری شامل اکسیدهای فلزی هستند که از واکنش فلزات بخار شده با اکسیژن هوا ایجاد می‌شوند (Antonini, et al., 2003). میزان فیوم‌های تولید شده تابعی از نوع فرآیند جوشکاری، نوع آلیاژ، میزان آمپراژ، میزان ولتاژ، گاز محافظ، حرارت تبخیر و واکنش هر جزء و ترکیبات استفاده شده در الکترودهای می‌باشند (An- Antonini, et al., 2003; Yoon, et al., 2009).

یکی از مهم ترین مهارت‌های شناخته شده که بدون آن پیشرفت کل صنایع قبل تصور نیست، فرآیند جوشکاری می‌باشد (Mansouri, et al., 2008). در طول فرآیند جوشکاری عوامل خطرناکی از قبیل فیوم‌ها، گازها، بخارات، حرارت، صدا و پرتو تولید می‌شوند و بزرگ‌ترین نگرانی از دیدگاه بهداشت صنعتی، فیوم‌ها می‌باشند

نویسنده مسؤول: پست الکترونیکی: fgolbabaei@sina.tums.ac.ir

کار می‌کنند (Micheal, *et al.*, 2003) و همچنین در آمریکا بیش از ۸۰ نوع فرآیند جوشکاری وجود دارد (Antonini, *et al.*, 2003). بیشترین نوع فرآیندهای جوشکاری که در صنایع خودروسازی در ایران مورد استفاده قرار می‌گیرند، شامل جوشکاری با قوس فلزی گازی GMAW، جوشکاری قوسی با الکترود پوشش دار SMAW، جوشکاری با سیم توپودری FCAW و جوشکاری نقطه یا مقاومتی می‌باشد.

در بین فرآیندهای جوشکاری، جوشکاری SMAW بیشترین نوع مقاومتی کمترین مقدار فیوم را تولید می‌نمایند؛ (Antonini, *et al.*, 2003; Yoon, *et al.*, 2009)

(Lyttle, 2004).

با توجه به متنوع بودن فرآیندهای جوشکاری و کثرت افراد در معرض مواجهه با آلاینده‌های ایجاد شده توسط این فرآیندها، نیاز به تدوین یک برنامه جامع به منظور تعیین مقدار مواجهه با فیوم‌ها و نیز مشخص نمودن فرآیندها و وظایف کاری خطرناک می‌باشد. یکی از راهکارهای اصلی برای رسیدن به این هدف، ارزیابی ریسک مواد شیمیایی بوده و می‌تواند در اولویت بندی آلاینده‌های مخاطره آمیز و همچنین تصمیم گیری در مورد راه‌های کنترلی مناسب کمک شایانی نماید (Allahyari, 2006; Azari, 2007). ارزیابی ریسک، یک فرآیند سیستماتیک برای رسیدن به تخمینی از تمام ریسک فاکتورهای مرتبط با تمام سناریوهای تماس وضعیت‌های پرمخاطره می‌باشد (Abelmann, 2005).

اهداف انجام ارزیابی ریسک مواد شیمیایی خطرناک شامل شناسایی مواد خطرناک، ارزشیابی میزان تماس و تعیین احتمال اثرات نامطلوب تماس با مواد شیمیایی می‌باشد (Ministry of Manpower, 2005).

با توجه به مطالعه فوق، این مطالعه به منظور ارزیابی مواجهه جوشکاران با فیوم‌های حاصل از ۲ نوع فرآیند جوشکاری شامل جوشکاری قوسی تحت پوشش گازی محافظ (GMAW) و جوشکاری نقطه ای یا مقاومتی (resistance or Arc Spot Welding) در ۴ سالان یک

با توجه به نوع فرآیند جوشکاری و مواد استفاده شده، فیوم‌های جوشکاری ممکن است شامل عناصر کادمیوم، مس، سرب، فلوراید، سیلیکا، باریوم، منگنز، کلسیم، قلع و روی باشند (Yoon, 2004; Meo, *et al.*, 2003).

مطالعات متعددی در مورد اثرات مواجهه با فیوم‌های جوشکاری بر سلامتی انجام شده است. فیوهای جوشکاری موجب برونشیت، تحریک راههای تنفسی، تب فلزی و غیره می‌شوند. علاوه بر مخاطرات موجود، فیوم‌ها بر اندام‌های کلیه، قلب عروقی، پوست و اندام تناسلی اثرات نامطلوبی Antonini, *et al.*, 2003; Yoon, *et al.*, 2009; Meo, *et al.*, 2003; Hesham, *et al.*, 2005) طبق تحقیق انجام شده، جوشکاری قوس الکتریکی دستی و MIG اثرات سیتوتوکسیک بر ماکروفازهای آلئولی دارند (Jorma, *et al.*, 1988). بیشتر فیوم‌های تولید شده در فرایندهای مختلف جوشکاری دارای درصد کمی منگنز می‌باشند که اثرات عصبی مختلف بر روی سیستم بدنی به جای می‌گذارند (Antonini, *et al.*, 2006). فیوم‌های جوشکاری استیل زنگ نزن حاوی کروم شش ظرفیتی هستند که از طریق ریه جذب بدن شده و در تمام بدن پخش می‌شوند و اثرات موتاژنیک بر روی سلول‌های سوماتیک و سلول‌های germ مردان دارند (Hjollund, *et al.*, 2005). قبل ذکر است که کروم شش ظرفیتی و نیکل جزء درماتیت‌های تماسی آرژن می‌باشد (Milja and Linnainmaa, 2004). مطالعات نشان داده اند که فیوم‌های جوشکاری استیل زنگ نزن موجب ایجاد سرطان ریه در تعدادی از جوشکاران می‌شوند (sowards, *et al.*, 2008). با توجه به اثرات نامطلوب فیوم‌های جوشکاری بر سلامتی جوشکاران، انجمن متخصصین بهداشت صنعتی آمریکا (ACGIH) برای TLV-TWA mg/m³ را توصیه نموده است (ACGIH, 2010).

اداره آمار کار آمریکا در سال ۱۹۹۹، مشخص نمود که بیش از ۸۰۰۰۰ جوشکار تمام وقت در سطح دنیا و تقریباً ۴۱۰۰۴۰ جوشکار تمام وقت در آمریکا

آلیاژ فلز پایه دارد. Solid Wire سیم جوش فلزی توپر است که به شکل ممتد و بدون پوشش پودری تولید می شود. گاز محافظ در این نوع جوشکاری (MAG) گاز CO_2 است. گاز CO_2 در قوس الکتریکی به گازهای CO و O_2 تجزیه شده که گاز CO گاز خنثی و بی اثر بوده و نقش حفاظت از هویچه جوش را به عهده می گیرد و O_2 با عناصر اکسید شونده قوی مانند Mn و Si که در سیم جوش پایه قرار دارند، ترکیب شده و به صورت سرباره ای بسیار نازک روی سطح جوش قرار می گیرد (Noderrman, 2008).

در این صنعت، دو نوع سیم جوش با عنوانین SG_1 و SG_2 مورد استفاده قرار می گیرد که نوع SG_1 از کربن، منگنز، فسفر، گوگرد، کروم و وانادیوم و نوع SG_2 از سیلیس، نیکل، مولیبدن، مس و آلومینیوم تشکیل یافته اند.

۲) جوشکاری مقاومتی نقطه ای

جوشکاری مقاومتی نقطه ای فرآیندی است که در آن سطوحی که بر روی هم قرار گرفته اند، از طریق حرارت تولید شده در یک یا چند نقطه به هم متصل می شوند. گرمای تولید شده در این، حاصل از فلوی جریان الکتریکی است که بین الکترودها برقرار می شود و از میان قطعات نیز عبور می کند، ضمن این که الکترودها در این وضعیت با اعمال فشاری خاص، سطوح را به یکدیگر نزدیک می کنند (Lee, et al., 1990; Girish and Neil, 2007). ذکر است که در این نوع جوشکاری جنس روکش الکترود از مس، کروم و زیرکونیوم (Cu/Cr/Zr) می باشد.

پ- نمونه برداری و آنالیز نمونه ها

برای تعیین میزان مواجهه با فیوم کل، از روش NIOSH ۵۰۰ .۰ استفاده شد. نمونه برداری در ساعت مختلف شیفت کاری به جز ساعت استراحت با استفاده از فیلتر MCE با قطر ۳۷ میلی متر و پورسایز ۰/۸ میکرون با هولدر CLOSED FACE انجام گردید. پمپ های نمونه برداری در دبی ۲ لیتر بر دقیقه با استفاده از دستگاه دیجیتال DRYCAL کالیبره شد (NIOSH, 1994). برای تعیین وزن اولیه فیلترها قبل از نمونه برداری از ترازوی کالیبره مدل

صنعت خودروسازی انجام شد. هدف از این بررسی، تعیین مقدار فیوم کل و در ادامه تعیین سطح ریسک هر فرایند در سالن های مورد مطالعه بوده است.

روش کار

الف- اطلاعات شغلی مورد مطالعه و پارامترهای مورد نظر این مطالعه در ۴ سالن مونتاژ یک صنعت خودروسازی در تهران انجام شد. پس از بازدید و بررسی های به عمل آمده و با توجه به پارامترهای تاثیرگذار بر تولید فیوم شامل نوع جوشکاری (۲ نوع)، نوع ورق پایه (۲ نوع)، آمپراژ خروجی دستگاه (۱۶-۳۲ آمپر)، الکترود (۲ نوع سیم جوش و یک نوع الکترود) و مواد شیمیایی مورد مصرف (استفاده از سیلر و روغن و یا عدم استفاده از این مواد) حجم نمونه ای برابر ۱۴۳ نمونه تعیین گردید. در ۴ سالن مورد نظر ۲ نوع فرایند جوشکاری GMAW (۲۸ نمونه) و جوشکاری مقاومتی جوشکاری (۱۵ نمونه) انتخاب و مورد بررسی قرار گرفتند. قابل ذکر است که در این صنعت، عملیات جوشکاری بر روی دو نوع فلز پایه شامل آهن سیاه و آهن گالوانیزه، انجام می شود. آهن گالوانیزه علاوه بر آهن دارای مقادیر خاصی از کربن، فسفر، گوگرد، منگنز و تیتانیوم می باشد. همچنین از روغن های کششی برای جلوگیری از پارگی ورق به هنگام پرس و از سیلر به عنوان ضد لرزش برای پر کردن درزها و شکاف ها در اثر حرارت استفاده می شود.

ب- جوشکاری های مورد مطالعه

۱) جوشکاری CO_2 با GMAW

جوشکاری با قوس فلزی گازی شامل دو نوع جوشکاری، جوشکاری قوسی تحت پوشش گازی محافظ با گاز فعال MAG: Metal Active Gas و جوشکاری MIG: Metal Inert Gas می باشد که در این مطالعه نوع MAG مورد نظر بوده است. در جوشکاری MAG، یک قطب جریان به قطعه کار وصل گردیده و قطب دیگر یک سیم ذوب شونده (Solid Wire) است که آلیاژی نزدیک به

معادله زیر مقدار عددی ریسک به دست می آمد:
$$Risk = \sqrt{HR \times ER}$$

در مرحله آخر، با توجه به جدول مربوطه و مقدار عددی ریسک، سطح ریسک که شامل ۵ سطح، قابل چشم پوشی (N: Negligible)، کم (L: Low)، متوسط (M: Medium)، زیاد (H: High) و خیلی زیاد (VH: Very High) می باشند، تعیین گردید.

یافته ها

الف- فیوم کل

نتایج پردازش داده های مربوط به میزان مواجهه جوشکاران با فیوم کل، بر حسب نوع فرآیند جوشکاری در جدول ۱ آورده شده است. میزان مواجهه با فیوم کل در جوشکاری GMAW، بیشتر از جوشکاری نقطه ای مقاومتی به ترتیب با مقادیر $1,38 \pm 5,78$ و $5,61 \pm 1,54$ mg/m³ می باشد. همچنین آزمون T مستقل نشان داد که تفاوت بین دو میانگین با $P < 0.05$ معنادار می باشد.

نتایج حاصل از پردازش داده ها جهت تعیین میانگین مواجهه با فیوم کل در ۴ سالن نشان داد که از نظر آماری تفاوت معناداری بین میزان مواجهه در ۴ سالن وجود ندارد ($P > 0.05$). با توجه به جدول ۲، بیشترین میانگین مواجهه با فیوم کل در سالن روا و کمترین میانگین مواجهه با فیوم کل در سالن پژوه ۲۰۶ به ترتیب $3,46 \pm 4,7$ و $3,11 \pm 2,55$ mg/m³ بوده است.

از آزمون t برای تعیین تفاوت میانگین مواجهه با فیوم کل بین دو فرآیند جوشکاری GMAW و نقطه ای مقاومتی برای هر سالن به طور جداگانه استفاده گردید. نتایج نشان دادند که از نظر آماری تفاوت معناداری بین میانگین مواجهه در ۲ نوع فرآیند جوشکاری به طور جداگانه در هر ۴ سالن وجود دارد ($P < 0.05$) و جوشکاری GMAW نسبت به جوشکاری نقطه ای مقاومتی میزان فیوم بیشتری تولید می نماید.

پارامترهای فراوانی بر میانگین مواجهه با فیوم کل حاصل از فرآیند جوشکاری تاثیرگذار می باشند. در این

SATORIUS CP225D ساخت کشور آلمان استفاده گردید. در حین نمونه برداری، کاسته های فیلترها به يقه کارگر نصب گردید (Karlsen, et al., 1994).

در پایان نمونه برداری، هر سنت نمونه برداری به دقیق از اپراتور باز شده و به آزمایشگاه منتقل شد. فیلترها پیش از سنجش وزن ثانویه باید به مدت ۲۴ ساعت در داخل دسیکاتور قرار داده می شدند تا رطوبت آنها جذب شود. سپس وزن فیوم جمع آوری شده به روش گرامیتری سنجش و در واحد حجم استاندارد هوای نمونه برداری شده محاسبه و بر حسب mg/m³ ثبت گردید.

ت- پردازش داده ها

داده های جمع آوری شده، شامل داده های مربوط به سنجش آلاینده ها و اطلاعات شغلی جهت آنالیزهای آماری SPSS (version 17) در برگه کاری وارد و توسط نرم افزار (ANOVA) و اکسل مورد پردازش آماری قرار گرفت. در این مطالعه از آزمون های آماری آنالیز واریانس یک طرفه (ANOVA) و t مستقل استفاده شد.

ث- تعیین میزان ریسک مواجهه با فیوم کل

در این بخش از مطالعه، برای تعیین میزان ریسک مواجهه با فیوم های جوشکاری از روش توسعه یافته توسط بخش ایمنی و بهداشت شغلی وزارت کار سنگاپور با نام «روش نیمه کمی ارزیابی تماس شغلی با مواد شیمیایی» استفاده گردید (Ministry of Manpower, 2005). به طور کلی این روش شامل مراحل شناسایی مواد مخاطره آمیز، تعیین ضریب مخاطره (HR) و تماس (ER) و در نهایت تعیین سطح ریسک مواجهه می باشد.

در مرحله اول این بخش، با توجه به مطالعات قبلی (۴-۱)، فیوم ها به عنوان خطرناک ترین عامل زیان آور در فرآیند جوشکاری مورد بررسی قرار گرفتند. پس از شناسایی ماده خطرناک، ضرایب مخاطره و تماس این ماده با استفاده از جداول مربوطه و نتایج اندازه گیری های انجام شده، مشخص گردید. با استفاده از مقادیر این دو ضریب در

از جوشکاری بر روی آهن سیاه می باشد، اما این اختلاف از نظر آماری معنادار نبوده و نشان می دهد که فلز پایه در تولید میزان فیوم کل تاثیری ندارد ($P > 0.05$).

برای تعیین اثر نوع ماده شیمیایی استفاده شده بر میزان فیوم تولیدی، از آزمون آماری T مستقل استفاده گردید و نتایج حاکی از تاثیر نوع ماده بر میزان تولید فیوم کل بود ($P < 0.05$). به عبارت دیگر، زمانی که از ماده شیمیایی (روغن یا اسپری) استفاده می شود، نسبت به زمانی که از ماده شیمیایی استفاده نمی شود، تولید مقدار فیوم بیشتر است.

ب- ارزیابی ریسک

در این پژوهه، از روش ارزیابی نیمه کمی ریسک سنگاپور استفاده گردید. نتاج حاصل از ارزیابی ریسک و تعیین رتبه ریسک مواجهه با فیوم کل بر حسب نوع فرآیند جوشکاری در جدول ۴ آورده شده است. با توجه

تحقیق ۴ پارامتر تاثیرگذار بر میانگین مواجهه شامل نوع فرآیند جوشکاری، نوع الکترود مصرفی، استفاده یا عدم استفاده از ماده شیمیایی و جنس فلز پایه مورد مطالعه قرار گرفتند (اشکال ۱ تا ۳). مهمترین پارامترهای ذکر شده، نوع فرآیند و نوع الکترود مصرفی می باشد. تاثیر نوع فرآیند جوشکاری بر میزان تولید فیوم در جداول ۱ تا ۳ نشان داده شده است. لازم به ذکر است که در سالن های مورد مطالعه از ۳ نوع الکترود CU/CR/ZR و SG_1 , SG_2 استفاده می گردید. نتایج آنالیز واریانس یک طرفه نشان دهنده تفاوت معناداری بین میانگین تولید فیوم کل در ۳ نوع الکترود می باشد ($P < 0.05$) و نتایج نشان می دهد نوع SG_1 بیشترین تولید میانگین فیوم کل را به خود اختصاص داده است (mg/m^3) 6.21 ± 6.04 .

بررسی نوع فلز پایه نشان می دهد هرچند که میانگین فیوم کل تولیدی در جوشکاری بر روی آهن گالوانیزه بیشتر

جدول ۱: میانگین غلظت فیوم کل در ناحیه تنفسی جوشکاران بر حسب نوع فرآیند جوشکاری

P-value	میانگین غلظت فیوم کل (mg/m^3)	فلز پایه	ماده مصرفی	نوع الکترود	آمپراژ (A)		تعداد نمونه	نوع جوشکاری
					دامنه	میانگین		
>0.05	۵/۶۱±۵/۷۸	آهن سیاه و گالوانیزه	روغن و اسپری	SG_2 , SG_1	-	۰/۱۶	۲۸	GMAW
	۲/۳۸±۲/۱۵	آهن سیاه	-	Cu/Cr/Zr	۸-۳۲	۱۷/۵	۱۱۵	مقاآمتی نقطه ای
	۳/۲۱±۳/۱۲	آهن سیاه و گالوانیزه	روغن و اسپری	SG_2 , SG_1 و Cu/Cr/Zr	۰/۱۶-۳۲	۹/۴۸	۱۴۳	کل

جدول ۲: میانگین غلظت فیوم کل در ناحیه تنفسی جوشکاران بر حسب سالن ها

P-value	میانگین غلظت فیوم کل (mg/m^3)	فلز پایه	ماده مصرفی	نوع الکترود	آمپراژ (A)		تعداد نمونه	سالن
					دامنه	میانگین		
>0.05	۳/۰۶±۳/۵	آهن سیاه و گالوانیزه	روغن و اسپری	Cu/Cr/Zr, SG_1	۰/۱۶-۱۲	۸/۳۳	۳۷	پژوهش
	۳/۴۶±۴/۷	آهن سیاه و گالوانیزه	روغن و اسپری	Cu/Cr/Zr, SG_1	۰/۱۶-۱۹	۸/۴۵	۳۵	روآ
	۲/۹۹±۲/۵۱	آهن سیاه و گالوانیزه	روغن و اسپری	Cu/Cr/Zr, SG_1	۰/۱۶-۱۲	۹/۱۷	۳۵	سمند
	۲/۵۵±۳/۱۱	آهن سیاه و گالوانیزه	روغن و اسپری	Cu/Cr/Zr, SG_2	۰/۱۶-۳۲	۱۲/۰۰	۳۶	پژوهش
	۳/۰۱±۳/۷۲	آهن سیاه و گالوانیزه	روغن و اسپری	Cu/Cr/Zr, SG_2 , SG_1	۰/۱۶-۳۲	۹/۴۸	۱۴۳	کل

جدول ۳: میانگین غلظت فیوم کل در ناحیه تنفسی جوشکاران بر حسب نوع فرآیند جوشکاری در سالن های مورد مطالعه

P-value	میانگین غلظت فیوم کل (mg/m ³)	فلز پایه	نوع الکترود	آمپراژ (A)		تعداد نمونه	نوع جوشکاری	سالن
				دامنه	میانگین			
<0.05	۵/۶±۶/۵	آهن سیاه و گالوانیزه	SG ₁	-	۰/۱۶	۷	GMAW	پژو ۵
	۲/۴۷±۲/۲۴	آهن سیاه	Cu/Cr/Zr	۸-۱۲	۱۱/۲۵	۳۰	مقاومتی نقطه ای	
<0.05	۷/۹±۶/۸	آهن سیاه	SG ₁	-	۰/۱۶	۹	GMAW	روآ
	۱/۹۲±۱/۵۹	آهن سیاه	Cu/Cr/Zr	۸/۵-۱۹	۱۲/۶۵	۲۶	مقاومتی نقطه ای	
<0.05	۳/۱۴±۳/۶۳	آهن سیاه و گالوانیزه	SG ₁	-	۰/۱۶	۳	GMAW	سمند
	۱/۴۱±۱/۲۶	آهن سیاه و گالوانیزه	Cu/Cr/Zr	۶-۱۲	۱۰/۰.۵	۳۲	مقاومتی نقطه ای	
<0.05	۴/۷±۴/۹۶	آهن سیاه و گالوانیزه	SG ₂	-	۰/۱۶	۹	GMAW	پژو ۶
	۱/۷±۱/۹۸	آهن سیاه و گالوانیزه	Cu/Cr/Zr	۱۱-۳۲	۲۲/۳۵	۲۷	مقاومتی نقطه ای	

جدول ۴: رتبه ریسک تماس با فیوم کل بر حسب نوع فرآیند جوشکاری

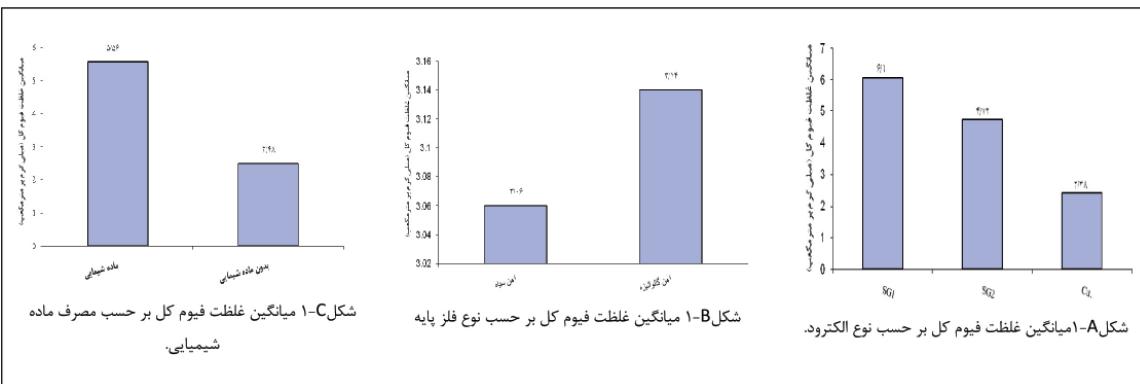
ضریب ریسک کیفی	سطح ریسک	ضریب ریسک کمی	ضریب مواجهه	ضریب مخاطره	میزان تماس		نوع جوشکاری
					مقدار حد مجاز	مقدار	
زیاد	۴	۳/۴۶	۴	۳	۱/۱۲۲		GMAW
کم	۲	۲/۴۵	۲	۳	۰/۴۷۶		مقاومتی نقطه
متوسط	۳	۳	۳	۳	۰/۶۴۲		کل

جدول ۵: سطح ریسک تماس با فیوم کل بر حسب نوع فرآیند جوشکاری در سالن های تولیدی مورد مطالعه

ضریب ریسک کیفی	سطح ریسک	ضریب ریسک کمی	ضریب واجهه	ضریب مخاطره	میزان تماس		نوع جوشکاری	سالن
					مقدار	مقدار		
زیاد	۴	۳/۴۶	۴	۳	۱/۱۲		GMAW	پژو ۵
کم	۲	۲/۴۵	۲	۳	۰/۴۹۴		مقاومتی نقطه	
زیاد	۴	۳/۴۶	۴	۳	۱/۵۸		GMAW	روآ
کم	۲	۲/۴۵	۲	۳	۰/۳۸۴		مقاومتی نقطه	
متوسط	۳	۳	۳	۳	۰/۶۲۸		GMAW	سمند
کم	۲	۲/۴۵	۲	۳	۰/۲۸۲		مقاومتی نقطه	
زیاد	۴	۳/۴۵	۴	۳	۰/۹۴		GMAW	پژو ۶
کم	۲	۲/۴۵	۲	۳	۰/۳۴		مقاومتی نقطه	

با فیوم کل در ۴ سالن بر حسب دو نوع جوشکاری وجود ندارد و در هر ۴ سالن فرآیند GMAW دارای رتبه ریسک زیاد است و جوشکاری مقاومتی نقطه ای در رتبه پایین قرار دارد. در سالن سمند برخلاف سالن

به این جدول ۴ رتبه ریسک جوشکاری GMAW زیاد بوده و جوشکاری مقاومتی نقطه ای در رتبه پایین قرار دارد. همچنین نتایج نشان دادند (جدول ۵) که به استثنای سالن سمند، تفاوتی بین رتبه ریسک مواجهه

شکل ۱: میانگین تراکم فیوم بر حسب عوامل موثر

جمع آوری شده توسط کاستهای ۳۷ میلی‌متری نشان دادند که میانگین مقادیر فیوم کل برای فرآیند جوشکاری GMAW و نقطه‌ای مقاومتی به ترتیب برابر با $۵/۶۱ \pm ۵/۲۸$ و $۲/۳۸ \pm ۲/۱۵$ میلی‌گرم بر متر مکعب می‌باشدند که این یافته‌ها مطابق یافته‌های حاصل از مطالعات گذشته می‌باشند (Yoon, et al., 2009; Lyttle, 2004; NI, 1996; Ulfvarson, 1981). در بررسی که توسط Ulfvarson (1981) بر روی انواع فرآیندهای جوشکاری صورت گرفت، مقدار فیوم تولیدی در فرآیند جوشکاری MAG، GMAW با مقدار عددی ۵ میلی‌گرم بر مترمکعب نشان داده شد (Ulfvarson, 1981). علت زیاد بودن فیوم تولیدی در نوع GMAW نسبت به نقطه‌ای مقاومتی را می‌توان به نوع فرآیند و الکترود مصرفی نسبت داد.

همان طور که در بخش های قبلی ذکر شد عوامل زیادی در تولید فیوم از فرآیند GMAW موثر بوده و بیشترین تاثیر علاوه بر نوع جوشکاری، متعلق به نوع و اندازه الکترود و به میزان کمی فلز پایه بوده است (Antonini, et al., 2003; Yoon, et al., 2009; Lyttle, 2004; NIOSH, 2002) . یافته‌های این مطالعه نشان داد که نوع الکترود، فلز پایه و استفاده از ماده شیمیایی به عنوان ضد لرزش و جلوگیری از پاره شدن ورق به هنگام فشار تاثیر زیادی در تولید فیوم حاصل از GMAW دارد. همان طور که از جداول و اشکال مشخص می‌باشد، بیشترین تاثیر را نوع الکترود مصرفی دارد. این یافته‌ها

های دیگر، رتبه ریسک جوشکاری GMAW در حد متوسط‌می‌باشد.

بحث

ارزیابی مواجهه با عوامل مخاطره آمیز در طول فرآیندهای مختلف جوشکاری توسط محققان زیادی صورت گرفته است (Mansouri, et al., 2008; Yoon, et al., 2009; Milja and Linnainmaa, 2004; Lyttle, 2004). با وجود این، تحقیقات در ارتباط با تعیین رتبه ریسک تماس جوشکاران با فیوم حاصل از فرآیندهای جوشکاری مستندسازی نشده است. در این مطالعه عوامل موثر از قبیل نوع جوشکاری، نوع الکترود، استفاده و عدم استفاده از ماده شیمیایی و نوع فلز پایه مورد بررسی قرار گرفته و در ادامه رتبه ریسک هر فرآیند مشخص گردیده است. با استفاده از شناخت و آگاهی به دست آمده از پارامترهای مورد بررسی، توصیه های ویژه‌ای می‌توان برای کاهش تماس جوشکاران و همچنین مدیریت ریسک بهداشتی آن‌ها بیان نمود (Abelmann, 2005).

مطالعات زیادی در ارتباط با فرآیند جوشکاری GMAW نسبت به دیگر فرآیندها، بهویژه جوش نقطه‌ای صورت گرفته است. نتایج این مطالعات نشان داده است که فرآیند جوشکاری GMAW به علت استفاده از گاز محافظ، کمتر از انواع دیگر بهویژه SMAW و MMA فیوم تولید می‌کند. ولی با وجود این نسبت به نوع نقطه‌ای فیوم بیشتری تولید می‌نماید. نتایج حاصل از آنالیز نمونه‌های

جوشکاران به علت مواجهه با فیوم ها تایید شده است (Mansouri, et al., 2008; Yoon, et al., 2003; Mansouri, et al., 2009; Lee, et al., 1990). ریسک بالا نشان دهنده اثرات نامطلوب سلامتی ناشی از تماس با فیومها می باشدند، لذا احتمال می رود که جوشکاران مورد مطالعه در فرآیند GMAW دچار عوارض نامطلوب بهداشتی شوند. بنابراین راههای کنترلی برای جوشکاران فرآیند GMAW، باید در نظر گرفته شود. روش های کنترلی موردنیاز و موثر شامل کنترل فنی، پایش هوای تنفسی جوشکاران، آموزش، برنامه های حفاظت ریوی، توسعه و اجرای روش های کاری صحیح و امن، فراهم کردن کمک های اولیه و در نهایت ارزیابی مجدد ریسک بعد از اجرای روش های کنترلی می باشد (Ministry of Manpower, 2005). از طرفی مهم ترین پارامتر تاثیرگذار در تولید فیوم، نوع الکترود بوده که حذف آن از فرآیند میسر نمی باشد. بنابراین اقدامات کنترلی مدیریتی مانند آموزش و کاهش ساعت مواجهه با فیوم های جوشکاری از طریق افزایش تعداد کارگران را می توان به عنوان یک راهکار کنترلی مدیریتی موثر پیشنهاد داد.

نتیجه گیری

به طور کلی نتایج تحقیق نشان می دهد که نوع الکترود، فلز پایه و استفاده از ماده شیمیایی به عنوان ضدلرزش و جلوگیری از پارگی ورق، تاثیر زیادی در تولید فیوم جوشکاری GMAW دارد و جوشکاران این نوع فرآیند نسبت به جوشکاری نقطه ای دارای رتبه ریسک بالا بوده و احتمال ایجاد عوارض نامطلوب سلامتی به ویژه سرطان ریه زیاد می باشد. لذا به کارگیری راههای کنترلی باید برای آنها در نظر گرفته شود.

تشکر و قدردانی

نویسندها نهایت تشکر و قدردانی خود را از همکاری مدیریت و کارشناسان مرکز پیشگیری، درمان و رفاه و نیز کارکنان شرکت ایران خودرو در انجام این تحقیق ابراز می دارند.

با یافته های مطالعات Mansouri و همکارانش، P. Man- Abelmann، Chunsik souri, et al., 2008; yoon., 2004; Abelmann, Gerstle, Stern, 1986 (2005) یافته های مطالعه GMAW همکارانش نشان داد که نسبت فیوم تولیدی از به نوع الکترود و اندازه آن بستگی زیادی دارد. به طور کلی الکترودهای کوچک تر مقدار فیوم کمتری نسبت به الکترودهای بزرگ تر تولید می نمایند، که علت آن رامی توان به سطح تماس کمتر الکترودهای کوچک تر نسبت داد (Gerstle, et al., 1993). در مطالعه دیگری که توسط Henderson و همکارانش صورت گرفت (Henderson, et al., 1986)، پارامتر آمپراژ بیشترین تاثیر را بر روی تولید فیوم داشته و با افزایش آمپراژ دستگاه میزان تولید آن افزایش یافته است که یافته های مطالعه ما با آن همخوانی ندارد علت این امر استفاده از آمپراژ زیاد در فرآیند جوشکاری نقطه ای مقاومتی می باشد.

نتایج حاصل از ارزیابی ریسک نشان داد که جوشکاران فرآیند جوشکاری GMAW، با ریسک زیاد تماس با فیومها روبرو بوده، ولی جوشکاران نقطه ای دارای ریسک پایینی می باشند. مطالعات کمی در ارتباط با ارزیابی ریسک تماس با فیومهای جوشکاری صورت گرفته است، با وجود این، هیچ مطالعه ای تا زمان انجام این مطالعه در ارتباط با تعیین رتبه ریسک تماس جوشکاران با فیوم های ناشی از فرآیندهای جوشکاری GMAW انجام نشده است. در مطالعه ای که توسط P. A. Abelmann با عنوان ارزیابی ریسک تماس شغلی با فلزات فیوم های جوشکاری SMAW انجام شد (Abelmann, 2005)، یافته های تحقیق سطوح ریسک غیرقابل قبول را برای تمام سناریوهای تعریف شده نشان داد. در مطالعه ای دیگر که در سال ۲۰۰۵ توسط Hjollund و همکارش در ارتباط با تاثیر تماس جوشکاران مرد با فیوم های جوشکاری در سقط جنین انجام شد، میزان ریسک نسبی ۰/۸۶ و ۰/۰۶ به ترتیب برای جوشکاری استیل زنگ نزن و استیل نرم گزارش شده است (Hjollund, et al., 2005). همچنین در مطالعات گذشته افزایش ریسک سرطان ریه در

منابع

11. Henderson, I. D., Senff, U. E., & Wilson, A. J., (1986). Fume generation and chemical analysis of fume for a selected range of flu-cored structural steel wires - AWRA document., P9-44-85. Australian Welding Research., 4-11.
12. Hjollund N. H., Bonde J. P., Ernst E., Lindenberg S., Anderen A. N., Olsen J., (2005). Spontaneous abortion in IVF couples-arole of male welding exposure. Hum Reprod., 1-5.
13. Jorma T. Pasanen, Tom E. Gustafssonb, Pirkko-Liisa Kalliomakia, Antti Tossavainena, Jorma O. Jrvisaloc., (1988). Cytotoxic effects of four types of welding fumes on macrophages in vitro: A comparative study Journal of Toxicology and Environmental Health.,18(1), 143 - 52
14. Karlsen J.T., Torgrimsen T., Langard S., (1994). Exposure to Solid Aerosols During Regular MMA Welding and Grinding Operations on Stainless Steel. Am Ind Hyg Assoc J., 55(12), 1149-53.
15. Lee HS, Chia SE, Yap JC, Wang YT, Lee CS., (1990). Occupational asthma due to spot-welding. Singapore Med J., 31(5), 506-8.
16. Lyttle K., (2004). Optimazing Consumable Section Increases Productivity, Distribution. 2004:45-7.
17. Mansouri N., Atbi F., Moharamnezhad N., ahbaran RD.A., M. Alahiari., (2008). Gravimetric and Analytical Evaluation of Welding Fume in an Automobile Part Manufacturing Factory. J Res Health Sci., 8(2),1-8.
18. Meo SA, Azeem MA, Subhan MM., (2003). Lung function in Pakistani welding workers. J Occup Environ Med., 45(10), 1068-73.
19. Micheal D.Taylor, Jeeny R. Roberts, Stephen S. Leonard, Xianglin Shi, M. Antonini., (2003). Effects of Welding Fumes of Differing Composition and Solubility on Free Radical Production and Acute Lung Injury and Inflammation in Rats. Toxicological Sciences., 75, 181-91.
1. Abelmann PA., (2005). Breathing-Zone and Aspirated Welding Fume Exposure Assessment: Fractional Factorial Design.[tesis].
2. Allahyari, T., (2006). Risk analysis and risk assessment in chemical processes. Fanavar., [in Persian].
3. American Conference of Governmental Industrial Hygienists (ACGIH; 2010). "Threshold Limit Values for chemical substances and physical agents & biological exposure indices".
4. Antonini, James M. Micheal D.Taylor, anthony T.Zimmer, ROBERTS JR., (2003). Polmunary Responses to Welding Fumes: Role of Metal Constituents. Journal of Toxicology and Environmental Health., 67,233-49.
5. Antonini JM, Santamaria AB, Jenkins NT, Albini E, Lucchini R., (2006). Fate of manganese associated with the inhalation of welding fumes: potential neurological effects. Neurotoxicology., 27(3), 304-10.
6. Azari R., (2007). Textbook of public health: chemicals health risk assessment in individual exposure , Third Printing, Arjomand., [in Persian].
7. Gerstle, R. W., Hance, S. B., & Csordas, G. N., (1993). Emission factors for arc welding. Proceedings,
8. Annual Meeting - Air & Waste Management Association., 86(6), 93TP 57-04, 13PP.
9. Girish Kelkar, and Neil Ball., (2007). Bond Formation in Laser and Resistance Welding. Congreso International en TECNOLOGIA DE LA SOLDADURA INDUSTRIAL. Saltlo, Coahuila.
10. Hesham A. Hassaballa, Omar B. lateef, Julian B, Eileen Kim, Larry Casey., (2005). Metal fume fever presenting as aseptic meningitis with pericarditis, pleuritis and pneumonitis. Occupational Medicine., 55, 638-41.

- irez aj., (2008). Characterization of welding fume from SMAW electrodes- part 1 welding research., 87, 106-12.
27. Stern, R., (1986). Commision of the European Communities: Health hazards and biological effects of -welding fumes and gases .proceedings of the International Conference on Health Hazards and Biological Effects of Welding Fumes and Gases, Copenhagen., New York: Excerpta Medica, Elsevier Science Pub. Co.
28. Ulf. Ulfvarson, D. Tech., (1981). Survey of air contaminants from welding. Scand J Work Environ Health., 7, 1-28.
29. Yoon CS, Paik NW, Kim JH., (2003). Fume Generation and Content of Total Chromium and Hexavalent Chromium in Flux-Cored Arc Welding. Ann Occup Hyg. Nov, 47(8),671-80.
30. Yoon CS, Paik NW, Kim JH, chae HB.,(2009). Total and Soluble Metal Contents in Flux-Cored Arc. Aerosol Science and Technology, 43, 511-21.
31. Yoon cs., (2004). welding fume and others from weling processes. Kor J Env Hlth., 30(4), 320-8.
20. Milja Makinen, Linnainmaa M., (2004). dermal exposure to chromium in the grinding of stainless and acid-proof steel. Ann Occup Hyg. 2004;48(3):197-202.
21. Ministry of Manpower, O.S.a.H.D., (2005). Singapore, a semi-quantitative method to assess occupational exposure to harmful chemicals.
22. National Institute for Occupational Safety and Health, (1994). Manual of analytical methods, method 0500, (NIOSH; Fourth ed.
23. National Institute for Occupational Safety and Health., (2002). Nomination of Welding Fumes- for Toxicity Studies.
24. National Shipbuilding Research Program Report IoRAacIAElosw, (1996). Impact of Recent and Anticipated Changes in Airborn Emission Limits on Shipyard Workers, NSRP 046.
25. Noderman, (2008). Welding Fume Hazards and Prevention with special focus on exposure to Manganese and Hexavalent Chromium.
26. Sowards j. w., lippold j. c., dickinson w., ram-